

126.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 26 marca 1935 r.

o zmianie moratorium mieszkaniowego dla bezrobotnych.

Art. 1. Końcowy termin okresu, wymienionego w zdaniu ostatnim ust. 1 art. 23 ustawy o ochronie lokatorów z dnia 11 kwietnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 406) w brzmieniu ustawy z dnia 7 listopada 1931 r., zmieniającej ustawę o ochronie lokatorów (Dz. U. R. P. Nr. 105, poz. 808), ustalony ostatnio rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 kwietnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 287) na dzień 31 października 1934 r. — ustala się w roku 1935 na dzień 31 października.

Art. 2. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrom: Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1935 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *L. Kozłowski*
Minister Spraw Wewnętrznych:
Marjan Zyndram-Kościałkowski
Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

127.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 26 marca 1935 r.

o poborze 10% dodatku do opłat stemplowych i podatków pośrednich oraz 15% dodatku do podatków bezpośrednich oraz spadkowego i od darowizn.

Art. 1. (1) Upoważnia się Ministra Skarbu do pobierania dodatków:

- 1) w wysokości 10% do opłat stemplowych i podatków pośrednich oraz podatku gruntowego,
- 2) w wysokości 15% do podatku spadkowego i od darowizn oraz do podatków bezpośrednich z wyjątkiem gruntowego.

(2) Dodatki, wymienione w ust. (1), pobierane będą do wymienionych w tymże ustępie danin, tak bieżących, jak i zaległych.

Art. 2. (1) Dodatki, ustanowione w art. 1, nie będą pobierane do opłat stemplowych, przewidzianych w art. 102 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 41, poz. 413), do dodatku do podatku spożywczego od

cukru wszystkich gatunków oraz do dodatku do podatku spożywczego od cukru w głowach, kostkach i kawalkach, do podatków: od cukru skrobiowego, od lokali, od placów budowlanych, majątkowego, od energii elektrycznej, nadzwyczajnego podatku od niektórych zajęć zawodowych, od uboju, do kryzysowego dodatku do państwowego podatku dochodowego, do kryzysowego dodatku do państwowego podatku od nieruchomości, do nadzwyczajnej daniny majątkowej i daniny lasowej oraz do dodatków samorządowych.

(2) W okresie obowiązywania ustawy z dnia 22 października 1931 r. o kryzysowym dodatku do państwowego podatku dochodowego (Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 760) ustanowiony w art. 1 dodatek nie będzie pobierany do podatku dochodowego przypadającego od dochodów, od których na zasadzie wymienionej ustawy pobiera się kryzysowy dodatek do państwowego podatku dochodowego.

Art. 3. Ustanowiony dla związków samorządowych w art. 9 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 106, poz. 884) udział we wpływach z państwowego podatku dochodowego nie służy tym związkom, o ile chodzi o wpływy z pobieranego na zasadzie ustawy niniejszej 15% dodatku do państwowego podatku dochodowego.

Art. 4. Dodatkom, o których mowa w art. 1, służą te same przywileje, jakie służą poszczególnym daninom, do których dodatki są pobierane.

Art. 5. (1) Obliczanie i pobór dodatków, wprowadzonych ustawą niniejszą, należy do tych organów, które powołane są do wymiaru i poboru danin, do których dodatki te się pobiera (danin głównych).

(2) Dodatki te należy uiszczać równocześnie z daniną główną, bez osobnego zawiadomienia ze strony władzy.

Art. 6. Wprowadzone ustawą niniejszą dodatki dzielą zawsze los daniny głównej: umorzenie, obniżenie, odroczenie, rozłożenie na raty, wstrzymanie lub wdrożenie egzekucji i t. p. daniny głównej, rozciąga się z mocy samego prawa i na dodatki.

Art. 7. Dodatki, przewidziane w art. 1, pobierane będą również do zaległości, powstałych przed dniem wejścia w życie ustawy niniejszej.

Art. 8. Należności z tytułu dodatków, wprowadzonych ustawą niniejszą, wpływają w całości do Skarbu Państwa.

Art. 9. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 10. (1) Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1935 r.

(2) Równocześnie traci moc obowiązującą:

1) ustawa z dnia 12 lutego 1931 r. o poborze 10% dodatku do niektórych podatków i opłat stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 82);

2) art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. w sprawie zmiany ustaw: z dnia 12 lutego 1931 r. o poborze 10% dodatku do niektórych podatków i opłat stemplowych

oraz z dnia 22 października 1931 r. o kryzysowym dodatku do państwowego podatku dochodowego (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 868);

3) art. 4 ustawy z dnia 14 marca 1933 r., zmieniającej niektóre przepisy o opodatkowaniu spadków i darowizn (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 141).

(3) Przepisy ustawy niniejszej nie naruszają przepisów o poborze 10% dodatku do państwowego podatku gruntowego i przemysłowego, wprowadzonego rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 612).

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *L. Kozłowski*
Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

128.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 26 marca 1935 r.

o zmianie ustawy z dnia 22 października 1931 r. o kryzysowym dodatku do państwowego podatku dochodowego.

Art. 1. W ustawie z dnia 22 października 1931 r. o kryzysowym dodatku do państwowego podatku dochodowego (Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 760) wprowadza się zmiany następujące:

1. W art. 1 dodaje się po ustępie (2) ustęp nowej treści następującej:

„Gdyby na podstawie ulg, przyznanych w art. 27 i 29 ustawy o państwowym podatku dochodowym, wypadło zmniejszyć stopę podatku poniżej pierwszego stopnia, następuje zupełne zwolnienie od dodatku.”;

2. art. 2 ust. (1) otrzymuje brzmienie następujące:

„Od dochodów, opodatkowanych według działu II ustawy o państwowym podatku dochodowym, ustanawia się nadzwyczajny dodatek do państwowego podatku dochodowego, który wynosi przy wynagrodzeniu, obliczonym w stosunku rocznym:

ponad	2.500 zł do	3.600 zł	— 0,5%
"	3.600 " "	6.400 " "	— 1%
"	6.400 " "	10.400 " "	— 2%
"	10.400 " "	24.000 " "	— 3%
"	24.000 " "	36.000 " "	— 4%
"	36.000 " "	60.000 " "	— 5%
"	60.000 " "	80.000 " "	— 6%
"	80.000 " "	104.000 " "	— 7%
"	104.000 " "	144.000 " "	— 8%
"	144.000 " "	184.000 " "	— 9%
"	184.000 " "	200.000 " "	— 10%
"	200.000 " "	220.000 " "	— 11%
"	220.000 " "	250.000 " "	— 12%
"	250.000 " "	— " "	— 13%

wypłacanego wynagrodzenia.”

Art. 2. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 3. Upoważnia się Ministra Skarbu do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolitego tekstu ustawy z dnia 22 października 1931 r. o kryzysowym dodatku do państwowego podatku dochodowego z uwzględnieniem zmian, wprowadzonych do czasu ogłoszenia tego tekstu.

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z tem, że

a) postanowienia art. 1 pkt. 1) mają zastosowanie po raz pierwszy przy wymiarze podatku dochodowego na rok podatkowy 1935,

b) dodatek w wysokości, określonej w art. 1 pkt. 2), pobiera się od uposażeń służbowych, emerytur i rent i wynagrodzeń za najemną pracę, wypłacanych począwszy od dnia 1 kwietnia 1935 r. lub po tym dniu.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *L. Kozłowski*
Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

129.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 18 marca 1935 r.

o pobieraniu odsetek od zaległości w podatkach państwowych i innych daninach publicznych.

Art. 1. (1) Przepisom niniejszej ustawy podlegają:

- państwowe podatki bezpośrednie oraz podatki: od lokali, od placów budowlanych, od uboju, od energii elektrycznej, majątkowy, spadkowy i od darowizn, nadzwyczajna danina majątkowa i danina lasowa, zamieniona na ekwiwalent pieniężny;
- państwowe podatki pośrednie;
- wymierzone opłaty stemplowe (należności stemplowe i bezpośrednie);
- dodatki do wymienionych pod lit. a), b) i c) danin, pobierane na rzecz Skarbu;
- dodatki do wymienionych pod lit. a), b) i c) danin, pobierane na rzecz innych związków prawa publicznego;
- samoistne daniny komunalne;
- wszelkiego rodzaju przedpłaty lub zaliczki na poczet wymienionych wyżej danin.

(2) Należności, wymienione w ust. (1), będą nazywane w dalszym ciągu ustawy niniejszej „daninami publicznymi”.

(3) Ustawa niniejsza nie dotyczy podwyżek stemplowych, ani też zakredytowanych, w oznaczonym terminie uiszczonych podatków pośrednich.

Art. 2. Nieuiszczone w terminie płatności daniny publiczne uważa się za zaległości.